

[Hagen Hagensen.]

for. Så må vi nøjes med det, selv om der måske kunne være mange andre ønsker om, hvordan man skulle dele tingene op.

Der er stillet forslag om, at man deler ægtefællernes indtægt på en sådan måde, at det kommer til at svare til det, der ydes i virksomheden af ægtefællen, eller det, man kunne opnå for tilsvarende arbejde andetsteds. Jeg har forstået, at man gerne vil være med til at drøfte dette fra en række partiers side, og vi er så jordnære, at vi finder, at det, der ligger lige rundt om hjørnet, det vil vi hellere tage med nu fremfor at gå ind i en formentlig ret gold diskussion om, hvordan det egentlig burde være, når vi ikke kan enes om det.

(Kort bemærkning).

Grünbaum (S):

Jeg synes, det er interessant, at man fra kristeligt folkeparti sådan klart erkender, at det, man vil, det er sambeskatning, altså det gammeldags system. Det er altid rart, når man betegner tingene ved deres rette navn. Det gør hr. Glistrup imidlertid ikke. Vi har haft en bevægelse, hvor kvinderne har forlangt særskilt beskatning. Poul Dahlgaard har lige fået en eller anden figur af Dansk Kvindesamfund for sin indsats. Det er den bevægelse, folkettinget har fulgt op ved at gennemføre særskilt beskatning af hustruindkomst. Nu vil man altså vende tilbage til det gamle system. Jeg vil ikke begynde på nogen diskussion om, hvorvidt det gamle er bedre end det nye — jeg kan henviser til hele den store skattediskussion, der har været gennem mange år — men jeg vil bare have slået fast, at når man nu siger splitting, så er det altså det samme som sambeskatning. Det var det, hr. Arne Bjerregaard sagde. Man vil tilbage til sambeskatningen, altså væk fra det nuværende system.

Til hr. Glistrup kun det ene: jeg tror ikke, befolkningen kan opfatte det som noget retfærdigt, at man skal lave lighedeling for de

selvstændige erhvervsdrivende med den fordel, der ligger i at dele lige over og derved komme af med det lavest mulige i skat, mens man ikke skal gøre det for alle andre, dvs. folk, der måske arbejder lige så hårdt i erhvervslivet som lønmodtagere. Det er da så branduretfærdigt, som noget kan være. Vi vil godt være med til at prøve på at rette på forholdene for de erhvervsdrivende — det har vi også givet udtryk for — men vi vil ikke være med til at gennemføre noget, som simpelt hen virker himmelråbende uretfærdigt over for lønmodtagerne.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Bernhard Baunsgaard efterlyste en garanti for, at man ikke omgik bestemmelserne i tilfældet med den rige direktør og konen, der måske i virkeligheden ikke bestilte noget særligt. Garantien ligger simpelt hen i, at grundlæggende for, at man er medhjælpende ægtefæller, er, at man hver for sig i væsentligt omfang har bidraget til indkomstens erhvervelse i den fælles virksomhed. Det er i sig selv selvfølgelig en grænse-udtagning, der kan volde vanskeligheder, men når man først har overvundet den hurdle, siger vi, så skal der ikke være flere hurdler, så skal man have fifty-fifty splittingen.

Hvordan hr. Grünbaum kan komme til, at det strider imod, hvad kvinderne har arbejdet for, forstår jeg ikke. Mig bekendt har kvinderne arbejdet for én eneste ting, nemlig ligestilling, og på dette område går vi altså ind for den mest fuldkomne ligestilling, nemlig en halvdel af indkomsten til manden og en halvdel til kvinden. Det er netop overensstemmende med hele kvindesagens idégrundlag.

Melchior (CD):

Det er kun en kort bemærkning, men jeg bilder mig ind, at den principielt er væsentlig. Hr. Glistrup omtalte den taktik og den betragtningsmåde, at hans parti — jeg ved